

Sygn. akt I CZ 14/17

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek (przewodniczący)

SSN Marian Kocon

SSN Krzysztof Strzelczyk (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa miasta W.

przeciwko R. S.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 16 lutego 2017 r.,

zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 3 listopada 2016 r., sygn. akt VI ACa [...],

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 listopada 2016 r. Sąd Apelacyjny w [...] odrzucił skargę kasacyjną pozwanego od wyroku tego Sądu z dnia 11 maja 2016 r. w sprawie z powództwa m. W. przeciwko R. S. o zapłatę. Sąd Apelacyjny uznał, że pozwany nie uzupełnił – mimo wezwania – braków skargi kasacyjnej przez nieprzedstawienie 3 odpisów uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powyższe postanowienie zaskarżył pozwany zażaleniem wnosząc o jego uchylenie w całości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie. Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać: oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części; przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie; wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany. Oprócz wymagań przewidzianych w § 1, skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie do rozpoznania i jego uzasadnienie (§ 2). Ponadto skarga kasacyjna powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a w sprawach o prawa majątkowe powinna zawierać również oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia. Do skargi kasacyjnej dołącza się także dwa jej odpisy przeznaczone do akt Sądu Najwyższego oraz dla Prokuratora Generalnego, chyba że sam wniósł skargę (§ 3). Wedle zaś art. 398⁶ § 1 k.p.c. jeżeli skarga kasacyjna nie spełnia wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 lub 3 k.p.c., przewodniczący w sądzie drugiej instancji wzywa skarżącego do usunięcia braków w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia skargi.

Na gruncie niniejszej sprawy nie może budzić wątpliwości – wbrew twierdzeniom skarżącego – że wniesiona przez niego skarga była dotknięta m.in. brakiem formalnym polegającym na nieuzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania. Skarżący wskazał jedynie w *petitum* skargi na „pytanie prawne”, które jego zdaniem stanowi podstawę przejęcia skargi do rozpoznania. W uzasadnieniu

skargi próżno jednak szukać jakiegokolwiek wyводу odnoszącego się do uzasadnienia przyczyn uznania tej właśnie kwestii za podstawę uzasadniającą przyjęcie skargi do rozpoznania. Trafnie więc Sąd Apelacyjny wezwał skarżącego zarządzeniem z 11 października 2016 r. do uzupełnienia skargi przez przedstawienie uzasadnienia i przesłania go do Sądu w 4 egzemplarzach. Skarżący nie sprostął temu obowiązkowi, gdyż przesłał do Sądu Apelacyjnego jedynie jeden odpis pisma zawierającego uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Wbrew twierdzeniom skarżącego przesłane do niego wezwanie było jednoznaczne i nie wymagało dodatkowego pouczenia o skutkach nieuzupełnienia 3 odpisów pisma. W wezwaniu wskazano wyraźnie, że skutkiem nieuzupełnienia braków będzie odrzucenie skargi. W tej sytuacji rozstrzygnięcie o odrzuceniu skargi kasacyjnej nie mogło budzić wątpliwości.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji (art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.

aj

I.n